

"V'Hashem Pakad Et Sarah: Spiritual and Psychological Perspective on Tefillah From Our Imahot

I. Introduction:

1. תלמוד בבלי מסכת מגילה דף לא עמוד א
בראש השנה (במדבר כט, א) בחדש השביעי ומפטירין (ירמיהו לא, כ) הבן יקיר לי אפרים ויש אומרים (בראשית כא, א) וה' פקד את שרה ומפטירין (שמואל א ב, א) בחנה

The *baraita* continues: On Rosh HaShana they read the portion of “On the seventh month on the first of the month” ([Numbers 29:1–6](#)) and they read as the *haftara* “Is Ephraim My dear son?” ([Jeremiah 31:1–20](#)), as it contains the verse: “I earnestly remember him still,” which recalls God’s love for His people. And some say that they read “And the Lord visited Sarah” ([Genesis 21](#)), which describes how God blessed her that she should have a child, and, according to tradition, God blessed her on Rosh HaShana. And they read as the *haftara* from the account of Hannah (I Samuel 1:1–2:10), who, according to tradition, was also blessed on Rosh HaShana that she should have a child.

2. רש"י מסכת מגילה דף לא עמוד א
מפטירין בחנה - לפי שפקידתה היתה בראש השנה ועקידת יצחק מזכירין כדי שתזכר לנו היום במשפט

3. תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף יא עמוד א
ר' יהושע אומר בניסן נברא העולם בניסן נולדו אבות בניסן מתו אבות בפסח נולד יצחק בר"ה נפקדה שרה רחל וחנה בר"ה יצא יוסף מבית האסורין בר"ה בטלה עבודה מאבותינו במצרים בניסן נגאלו בניסן עתידין ליגאל

Rabbi Yehoshua says: In Nisan the world was created; in Nisan the Patriarchs were born; in Nisan the Patriarchs died; on Passover Isaac was born; on Rosh HaShana Sarah, Rachel, and Hannah were remembered by God and conceived sons; on Rosh HaShana Joseph came out from prison; on Rosh HaShana our forefathers’ slavery in Egypt ceased; in Nisan the Jewish people were redeemed from Egypt; and in Nisan in the future the Jewish people will be redeemed in the final redemption.

4. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף כט עמוד א
הני תשע דראש השנה כנגד מי? אמר רבי יצחק דמן קרטיגנין: כנגד תשעה אזכרות שאמרה חנה בתפלתה, דאמר מר: בראש השנה נפקדה שרה רחל וחנה.

To what do the nine said on New Year [Musaf Tefillah] correspond? Isaac from Kartignin said: To the nine times that Hannah mentioned the Divine Name in her prayer. For a Master has said: On New Year Sarah, Rachel and Hannah were visited.

II. Silence: The Imahot as Barren Women

A. Sarah

5. בראשית פרשת לך לך פרק טז

(א) וְשָׂרָי אֵשֶׁת אַבְרָם לֹא יָלְדָה לוֹ וְלֵאמֹר שְׂפֹחָה מִצְרַיִת וְשָׂמָה הָגָר:

(ב) וַתֹּאמֶר שָׂרָי אֶל אַבְרָם הִנֵּה נָא עֲצֹרְנִי מִלְּדוֹת בָּא נָא אֶל שְׂפֹחָתִי אוּלַי אֲבִנָּה מִמֶּנָּה וַיִּשְׁמַע אַבְרָם לְקוֹל שָׂרָי:

(ג) וַתִּקַּח שָׂרָי אֵשֶׁת אַבְרָם אֶת הָגָר הַמִּצְרַיִת שְׂפֹחָתָהּ מִקֶּץ עֶשֶׂר שָׁנִים לְשִׁבְתָּ אַבְרָם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְאַבְרָם אִשָּׁה לֹא לְאִשָּׁה:

(ד) וַיְבֵא אֶל הָגָר וַתְּהַר וַתֵּרָא כִּי הָרְתָה וַתִּקַּל גְּבֵרָתָהּ בְּעֵינֶיהָ:

1 Now Sarai Abram's wife bore him no children; and she had a handmaid, an Egyptian, whose name was Hagar. **2** And Sarai said unto Abram: 'Behold now, the LORD hath restrained me from bearing; go in, I pray thee, unto my handmaid; it may be that I shall be builded up through her.' And Abram hearkened to the voice of Sarai. **3** And Sarai Abram's wife took Hagar the Egyptian, her handmaid, after Abram had dwelt ten years in the land of Canaan, and gave her to Abram her husband to be his wife. **4** And he went in unto Hagar, and she conceived; and when she saw that she had conceived, her mistress was despised in her eyes.

6. בראשית פרשת לך לך פרק יז

(טו) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל אַבְרָהָם שָׂרָי אֵשֶׁתְּךָ לֹא תִקְרָא אֶת שְׂמָהּ שָׂרָי כִּי שָׂרָה שְׂמָהּ:

(טז) וַיְבָרְכֵתִי אֹתָהּ וְגַם נָתַתִּי מִמֶּנָּה לָךְ בֵּן וַיְבָרְכֵתִיָּהּ וְהִיְתָה לְגוֹיִם מְלִכֵי עַמִּים מִמֶּנָּה יְהִיוּ:

(יז) וַיִּפֹּל אַבְרָהָם עַל פָּנָיו וַיִּצְחַק וַיֹּאמֶר בְּלִבִּי הֲלֹבֵן מָאָה שָׁנָה יוֹלֵד וְאִם שָׂרָה הַבַּת תִּשְׁעִים שָׁנָה תֵּלְד:

(יח) וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל הָאֱלֹהִים לֹא יִשְׁמַעֲלֵךְ יְחִיָּה לְפָנֶיךָ:

(יט) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲבָל שָׂרָה אֵשֶׁתְּךָ יִלְדֶת לָךְ בֵּן וַקְרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִצְחָק וְהִקְמַתִּי אֶת בְּרִיתִי אִתּוֹ לְבְרִית עוֹלָם לְזָרְעוֹ אַחֲרָיו:

15 And God said unto Abraham: 'As for Sarai thy wife, thou shalt not call her name Sarai, but Sarah shall her name be. **16** And I will bless her, and moreover I will give thee a son of her; yea, I will bless her, and she shall be a mother of nations; kings of peoples shall be of her.' **17** Then Abraham fell upon his face, and laughed, and said in his heart: 'Shall a child be born unto him that is a hundred years old? and shall Sarah, that is ninety years old, bear?' **18** And Abraham said unto God: 'Oh that Ishmael might live before Thee!' **19** And God said: 'Nay, but Sarah thy wife shall bear thee a son; and thou shalt call his name Isaac; and I will establish My covenant with him for an everlasting covenant for his seed after him.

7. בראשית פרשת וירא פרק יח

(י) וַיֹּאמֶר שׁוּב אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כַּעֵת חַיָּה וְהִנֵּה בֶן לְשָׂרָה אֵשֶׁתְּךָ וְשָׂרָה שְׂמַעְתָּ פֶתַח הָאֵהָל וְהוּא אַחֲרָיו:

(יא) וַאֲבָרְהָם וְשָׂרָה זְקֵנִים בָּאִים בַּיָּמִים חֲדָל לְהִיּוֹת לְשָׂרָה אֶרְחַ כְּנָשִׁים:

(יב) וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ - לֵאמֹר אַחֲרֵי בְלַתִּי הִיְתָה לִי עֵדְנָה וְאֵדְנִי זָקָן:

(יג) וַיֹּאמֶר יי אֶל אַבְרָהָם לָמָּה זֶה צִחַקְךָ שָׂרָה לֵאמֹר הָאֵף אֲמַנָּם אֵלֶּךְ וְאֲנִי זְקֵנָתִי:

(יד) הֲיִפְלֵא מִי דְבַר לְמוֹעֵד אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כַּעֵת חַיָּה וְלְשָׂרָה בֶּן:

(טו) וַתִּכְחַשׁ שָׂרָה לֵאמֹר לֹא צִחַקְתִּי כִּי יֵרָאָה וַיֹּאמֶר לֹא כִּי צִחַקְתִּי:

10 And He said: 'I will certainly return unto thee when the season cometh round; and, lo, Sarah

thy wife shall have a son.' And Sarah heard in the tent door, which was behind him.-- **11** Now Abraham and Sarah were old, and well stricken in age; it had ceased to be with Sarah after the manner of women.-- **12** And Sarah laughed within herself, saying: 'After I am waxed old shall I have pleasure, my lord being old also?' **13** And the LORD said unto Abraham: 'Wherefore did Sarah laugh, saying: Shall I of a surety bear a child, who am old? **14** Is anything too hard for the LORD. At the set time I will return unto thee, when the season cometh round, and Sarah shall have a son.' **15** Then Sarah denied, saying: 'I laughed not'; for she was afraid. And He said: 'Nay; but thou didst laugh.'

8. בראשית פרשת וירא פרק כא

(א) וַיִּפְקֹד אֶת שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמַר וַיַּעַשׂ יְיָ לְשָׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר:
 (ב) וַיִּתְהַר וַיֵּלֶד שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֶּן לְזִקְנָיו לְמוֹעֵד אֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים:
 (ג) וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת שֵׁם בְּנוֹ הַנּוֹלָד לוֹ אֲשֶׁר יָלְדָהּ לוֹ שָׂרָה יִצְחָק:
 (ד) וַיִּמַּל אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן שְׁמֹנֶת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים:
 (ה) וַאֲבְרָהָם בֶּן מֵאָת שָׁנָה בְּהַיָּלֵד לוֹ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ:
 (ו) וַתֹּאמֶר שָׂרָה צִחֶק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים כֹּל הַשְּׁמִיעַ יִצְחָק לִי:

1 And the LORD remembered Sarah as He had said, and the LORD did unto Sarah as He had spoken. **2** And Sarah conceived, and bore Abraham a son in his old age, at the set time of which God had spoken to him. **3** And Abraham called the name of his son that was born unto him, whom Sarah bore to him, Isaac. **4** And Abraham circumcised his son Isaac when he was eight days old, as God had commanded him. **5** And Abraham was a hundred years old, when his son Isaac was born unto him. **6** And Sarah said: 'God hath made laughter for me; every one that heareth will laugh on account of me.'

9. רש"י בראשית פרשת וירא פרק יח

(יב) בקרבה - מסתכלת במעיה ואמרה אפשר הקרבים הללו טעונים ולד, השדים הללו שצמקו מושכין חלב, תנחומא (שופטים יח):

within herself: She looked at her insides and said, "Is it possible that these insides will carry a child; that these breasts, which have dried up, will give forth milk?" - [from Tan. Shoftim 18]

10. אבן עזרא בראשית פרשת וירא פרק יח

וטעם בקרבה בנפשה, והשם גלה סודה למלאך:

And the reason for within herself, [because it means] within her soul. And Hashem revealed her secret to the angel.

11. רש"י בראשית פרשת וירא פרק כא

(א) וה' פקד את שרה וגו' - סמך פרשה זו לכאן ללמדך שכל המבקש רחמים על חבירו והוא צריך לאותו דבר הוא נענה תחילה, שנאמר (לעילכ"ז) ויתפלל וגו' וסמך ליה וה' פקד את שרה שפקד כבר קודם שרפא את אבימלך:

And the Lord remembered Sarah, etc.: (B.K 92a) This section was placed next to [the preceding section] to teach you that whoever begs for mercy for his friend, when he needs the same thing, he is answered first, for it is said (verse 17) "And Abraham prayed, etc.," and immediately following it, "And the Lord remembered Sarah," i.e., He had already remembered her before He healed Abimelech. —

12. רמב"ן בראשית פרשת וירא פרק כא

ואין "פיקידה" אלא לשון זכירה והשגחה על הנפקד, כגון פקוד פקוד אלהים אתכם (להלן נכה), פקוד פקדתי אתכם ואת העשוי לכם (שמות ג טז), ופקוד שמשון את אשתו בגדי עזים (שופטים טו א). אף כאן וה' פקדאת שרה, זכר את שרה ועשה לה כאשר דבר. וכן הלשון בכל העקרות היולדות, ברחל ויזכור אלהים את רחל (להלן ל כב), ובחנה ויזכרה (אלהים) [ה'] (ש"א א יט), וכך אמרו פקדונות הרי הן כזכרונות (ר"ה לב ב):

And "pikidah" always means remembrance, and supervision over that who is remembered....like "G-d will surely remember you," and "I have surely remembered you and what was done to you," and "Samson remembered his wife with a goat kid." So too, here "Hashem remembered Sarah," He remembered Sarah and did for her what He had said. And this is the language by all of the barren women who give birth. By Rachel, "And G-d remembered Rachel, and by Chana "And Hashem remembered her." And that is why they say "pikdonot" are like remembrances.

B. Rivkah

13. בראשית פרשת תולדות פרק כה

(יט) ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק:

(כ) ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לכן הארמי לו לאשה:

(כא) ויעתר יצחק ליי לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו :: ותהר רבקה אשתו:

(כב) ויתרצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ויתלך לדרש את ::

19 And these are the generations of Isaac, Abraham's son: Abraham begot Isaac. 20 And Isaac was forty years old when he took Rebekah, the daughter of Bethuel the Aramean, of Paddan-aram, the sister of Laban the Aramean, to be his wife. 21 And Isaac entreated the LORD for his wife, because she was barren; and the LORD let Himself be entreated of him, and Rebekah his wife conceived. 22 And the children struggled together within her; and she said: 'If it be so, wherefore do I live?' And she went to inquire of the LORD.

14. בראשית רבה (וילנא) פרשת תולדות פרשה סג

ה ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו, רבי יוחנן וריש לקיש, רבי יוחנן אמר ששפך תפלות בעושר, ר"ל אמר שהיפך את הגזירה ולפום כן קריין ליה עתרא דאפיך אידרא, מלמד שהיה יצחק שטוח כאן והיא שטוחה כאן Yitzchak entreated himself opposite his wife- Rabbi Yochanan and Reish Lakish, Rabbi Yochanan says that he poured a wealth of prayers, Reish Lakish says that he overturned the decree and because of this they call her the one who upturns the grain in the barn [meaning, her prayer averted evils decrees]...Opposite his wife- It teaches us that Yitzchak directed himself there [in one corner] and she [Rivkah] was directed there [in another corner].

15. רש"י בראשית פרשת חיי שרה - תולדות פרק כה

(כא) ויעתר - הרבה והפציר בתפלה:

לנכח אשתו - זה עומד בזוית זו ומתפלל, וזו עומדת בזוית זו ומתפללת:

prayed: He prayed much and entreated [God] with prayer

opposite his wife: This one (Isaac) was standing in this corner and praying, and that one (Rebecca) was standing in that corner and praying

C. Rachel

16. בראשית פרשת ויצא פרק כט

(ל) וַיָּבֹא גַם אֶל רַחֵל וַיֵּאָהֵב גַּם אֶת רַחֵל מִלֵּאָה וַיַּעֲבֹד עִמּוֹ עוֹד שִׁבְעַת שָׁנִים אַחֲרוֹת:
(לא) וַיֵּרָא יי כִּי שָׂנוּאָה לָאָה וַיִּפְתַּח אֶת רַחֲמֶיהָ וְרַחֵל עֵקְרָה:

30 And he went in also unto Rachel, and he loved Rachel more than Leah, and served with him yet seven other years. **31** And the LORD saw that Leah was hated, and he opened her womb; but Rachel was barren.

17. בראשית פרשת ויצא פרק ל

(א) וַיֵּרָא רַחֵל כִּי לֹא יֵלְדָה לִיעֶקֶב וַתִּקְנֶה רַחֵל בְּאֲחֻתָּהּ וַתֹּאמֶר אֶל יַעֲקֹב הֲבֵה לִי בָנִים וְאִם אֵין מִתָּה אֲנֹכִי:
(ב) וַיַּחַר אַף יַעֲקֹב בְּרַחֵל וַיֹּאמֶר הֲתַחַת אֱלֹהִים אֲנֹכִי אֲשֶׁר מִנַּע מִמֶּךָ פְּרִי בֶטֶן:
(ג) וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמַתִּי בִלְהָה בֹא אֵלַיָּה וַתֵּלֶד עָלַי בְּרָכִי וְאֲבִנָּה גַם אֲנֹכִי מִמְּנָה:

1 And when Rachel saw that she bore Jacob no children, Rachel envied her sister; and she said unto Jacob: 'Give me children, or else I die.' **2** And Jacob's anger was kindled against Rachel; and he said: 'Am I in God's stead, who hath withheld from thee the fruit of the womb?' **3** And she said: 'Behold my maid Bilhah, go in unto her; that she may bear upon my knees, and I also may be builded up through her.'

18. בראשית פרשת ויצא פרק ל

(כב) וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת רַחֵל וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת רַחֲמֶיהָ:
(כג) וַתֵּהָר וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר אֶסְפֹּף אֱלֹהִים אֶת חֲרָפְתִּי:
(כד) וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יוֹסֵף לֵאמֹר יוֹסֵף יי לִי בֵן אַחֵר:

22 And God remembered Rachel, and God hearkened to her, and opened her womb. **23** And she conceived, and bore a son, and said: 'God hath taken away my reproach.' **24** And she called his name Joseph, saying: 'The LORD add to me another son.'

19. רש"י בראשית פרשת ויצא פרק ל

הבה לי - וכי כך עשה אביך לאמר, והלא התפלל עליה:

Give me: Did your father [not] do that for your mother? Did he not pray for her?- [from Gen. Rabbah 71:7]

20. רמב"ן בראשית פרשת ויצא פרק ל

(א) הבה לי בנים - אמרו המפרשים (רש"י, וראב"ע) שתתפלל עלי. ואם אין מתה אנכי - לשון רש"י שמי שאין לו בנים חשוב כמת, והוא מדרש רבותינו (ב"ר עא ו). ואני תמה, אם כן למה חרה אפו ולמה אמר התחת אלהים אנכי...

ועל דרך הפשט אמרה רחל ליעקב שיתן לה בנים, ובאמת דעתה לאמר שיתפלל עליה, אבל שיתפלל עליה עד שיתן לה בנים על כל פנים, ואם אין שתמית עצמה בצער. דברה שלא כהוגן בקנאתה, וחשבה כי באהבתו אותה יתענה יעקב וילבש שק ואפר ויתפלל עד שיהיו לה בנים שלא תמות בצערה.

Give me children- The commentaries explain [that this phrase means] pray on my behalf. Or else I will die- the language of Rashi [Rashi's interpretation is] that someone who has no children is considered as if they are dead. And this is a medrash of our fathers (from Bereshit Rabbah). And I am bewildered, because if so [if Rashi's interpretation is correct] why did he

[Yakov] get mad, and why did he [Yakov] say "Am I in G-d's stead"...

And according to the simple meaning of the text, Rachel said to Yakov that he should give her children, and in truth her intent was [not only] that he should pray for her, but that he should pray for her until he gives her children, no matter what, and if not she would kill herself out of pain and suffering. She spoke inappropriately in her anger, and she thought that because he loved her, Yakov would fast and wear sackcloth and ashes and pray until she had children, so that she wouldn't die to her suffering.

III. Chana: Our Paradigm for Tefilla

21. שמואל א פרק א

- (א) וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן הָרִמְתִּים צוֹפִים מֵהָר אֶפְרַיִם וַשְּׁמוֹ אֶלְקָנָה בֶּן יִרְחָם בֶּן אֱלִיהוּא בֶּן תַּחוּ בֶּן צוּף אֶפְרַתִּי:
(ב) וְלוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם אַחַת חַנָּה וְשֵׁם הַשְּׁנַיִת פִּנְנָה וַיְהִי לַפְּנֵנָה יְלָדִים וְלַחַנָּה אֵין יְלָדִים:
(ג) וְעֵלָה הָאִישׁ הַהוּא מַעִירוֹ מִמֵּימִים יְמִימָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת וְלִזְבַּח לַיהוָה צְבָאוֹת בְּשֵׁלָה וְשֵׁם שְׁנֵי בָנָי עָלָי וּפְנֹחֹס פְּהַנִּים לִי:
(ד) וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּזְבַּח אֶלְקָנָה וַנִּתֵּן לַפְּנֵנָה אֶשְׁתּוֹ וְלִכְל בְּנֵיהָ וּבְנוֹתֶיהָ מְנוֹת:
(ה) וְלַחַנָּה יָתֵן מִנֶּה אַחַת אֶפְרַיִם כִּי אֶת חַנָּה אָהַב וַיִּי סָגַר רַחֲמָה:
(ו) וְכַעֲסָתָה צָרָתָה גַם כַּעַס בַּעֲבוּר הָרַעְמָה כִּי סָגַר בַּעַד רַחֲמָה:
(ז) וַיַּעֲשֶׂה שָׁנָה בַשָּׁנָה מִדִּי עֲלֵתָה בְּבֵית יְיָ כִּן תַּכְעֲסֶנָּה וְתַבְכֶּה וְלֹא תֹאכַל:
(ח) וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה אִשָּׁה חַנָּה לָמָּה תִבְכִּי וְלָמָּה לֹא תֹאכְלִי וְלָמָּה יָרַע לְבַבְךָ הַלּוֹא אֲנֹכִי טוֹב לְךָ מֵעֲשָׂרָה בָנִים:
(ט) וַתִּקַּם חַנָּה אַחֲרָי אָכְלָה בְּשֵׁלָה וְאַחֲרָי שָׁתָה וְעָלָי הִכְהֵן יֹשֵׁב עַל הַכֶּסֶף עַל מְזוֹזַת הַיֵּכָל יְיָ:
(י) וְהִיא מָרַת נַפְשָׁהּ וַתִּתְפַּלֵּל עָלָי וַיְבַכֶּה תַבְכָּה:
(יא) וַתִּדְרֹךְ נֶדֶךְ וַתֹּאמֶר יְיָ צְבָאוֹת אִם רָאָה תִרְאָה בְּעֵינֵי אִמְתְּךָ וַזְכַּרְתִּנִי וְלֹא תִשְׁכַּח אֶת אִמְתְּךָ וְנִתְּנָה לְאִמְתְּךָ זָרַע אֲנָשִׁים וְנִתְּתִיו לִי כָל יְמֵי חַיְיוֹמוֹרָה לֹא יַעֲלֶה עָלַי רָאוֹשׁ:
(יב) וְהִיא כִּי הִרְבִּיתָה לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי יְיָ וְעָלָי שָׁמַר אֶת פִּיהָ:
(יג) וְחַנָּה הִיא מְדַבֵּרַת עַל לִבָּהּ רַק שְׁפִתֶיהָ נְעוּת וְקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמַע וַיַּחֲשֹׁבָה עָלָי לְשִׁכְרָה:
(יד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי עָלָי עַד מַתִּי תִשְׁתַּכְּרִין הַסִּירִי אֶת יַיִן מֵעַלְיָךְ:
(טו) וַתַּעַן חַנָּה וַתֹּאמֶר לֹא אֲדֹנָי אִשָּׁה קִשְׁתָּ רוּחַ אֲנֹכִי וַיִּין וְשִׁכַר לֹא שְׁתִּיתִי וְאַשְׁפָּךְ אֶת נַפְשִׁי לִפְנֵי יְיָ:
(טז) אֵל תִּתֵּן אֶת אִמְתְּךָ לִפְנֵי בֵּית בְּלִיעַל כִּי מֵרַב שִׁיחִי וְכַעֲסִי דִבַּרְתִּי עַד הַנְּהָ:
(יז) וַיַּעַן עָלָי וַיֹּאמֶר לְכִי לְשִׁלּוֹם וְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִתֵּן אֶת שְׁלֹתְךָ אֲשֶׁר שְׁאַלְתְּ מֵעַמּוֹ:
(יח) וַתֹּאמֶר תִּמְצָא שְׁפֹחֶתְךָ חֹן בְּעֵינֶיךָ וְתִלְךְ הָאִשָּׁה לְדַרְכָּהּ וְתֹאכַל וּפְנֵיהָ לֹא הִיוּ לָהּ עוֹד:
(יט) וַיִּשְׁכַּמוּ בְּבֹקֶר וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לִפְנֵי יְיָ וַיִּשְׁבּוּ וַיָּבֹאוּ אֶל בֵּיתֵם הָרִמְתָּה וַיִּדַע אֶלְקָנָה אֶת חַנָּה אֶשְׁתּוֹ וַיִּזְכְּרָה יְיָ:
(כ) וַיְהִי לְתַקְפוֹת הַיָּמִים וַתֵּהָר חַנָּה וַתֵּלֵד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שְׁמוּאֵל כִּי מִיִּי שְׁאַלְתִּיו:

שמואל א פרק ב

- (א) וַתִּתְפַּלֵּל חַנָּה וַתֹּאמֶר עֲלֵץ לִבִּי בִּי רָמָה קָרְנִי בִּי רַחֲב פִּי עַל אוֹיְבֵי כִּי שְׁמַחְתִּי בִישׁוּעֶתְךָ:
(ב) אֵין קְדוֹשׁ כִּיִּי כִּי אֵין בְּלִתְךָ וְאֵין צוּר כְּאַלְהֵינוּ:
(ג) אֵל תִּרְבוּ וְתִדְבְּרוּ גְבוּהָהּ גְבוּהָהּ יִצָא עֲתָק מִפִּיכֶם כִּי אֵל דְּעוֹת יְיָ וְלֹא וְלֹא נִתְּנָנוּ עֲלֵלוֹת:
(ד) קִשְׁתָּ גְבָרִים חַתִּים וְנִכְשָׁלִים אָזְרוּ חֵיל:
(ה) שְׁבָעִים בְּלָחֵם נִשְׁכְּרוּ וְרַעֲבִים חָדְלוּ עַד עֵקְרָה יְלִדָה שְׁבַעָה וְרַבַּת בָּנִים אֲמַלְלָה:
(ו) יְיָ מִמִּית וּמְחִיָּה מוֹרִיד שָׁאוֹל וַיַּעַל:
(ז) יְיָ מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפִּיל אֶף מְרוֹמָם:
(ח) מִקִּים מַעֲפָר דָּל מֵאַשְׁפַּת יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם נְדִיבִים וְכֹסֵא כְבוֹד וְנִחְלָם כִּי לִי מִצְקִי אֶרְץ וַיִּשֶׁת עָלֵיהֶם תִּבְל:

(ט) רָגְלֵי חֲסִידוֹ חֲסִידוֹ יִשְׁמַר וְרַשְׁעִים בְּחֹשֶׁךְ יִדְמּוּ כִּי לֹא בִלְחַת יִגְבֵּר אִישׁ:
(י) יִיחַתּוּ מְרִיבֵי עֵלּוֹ עֲלֵיו בְּשָׂמַיִם יִרְעֵם יִי יִדִּין אַפְסֵי אֶרֶץ וַיִּתֵּן עַד לְמַלְכּוֹ וַיְרַם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ: פ...

1 Now there was a certain man of Ramathaim-zophim, of the hill-country of Ephraim, and his name was Elkanah, the son of Jeroham, the son of Elihu, the son of Tohu, the son of Zuph, an Ephraimite. **2** And he had two wives: the name of the one was Hannah, and the name of the other Peninnah; and Peninnah had children, but Hannah had no children. **3** And this man went up out of his city from year to year to worship and to sacrifice unto the LORD of hosts in Shiloh. And the two sons of Eli, Hophni and Phinehas, were there priests unto the LORD. **4** And it came to pass upon a day, when Elkanah sacrificed, that he gave to Peninnah his wife, and to all her sons and her daughters, portions; **5** but unto Hannah he gave a double portion; for he loved Hannah, but the LORD had shut up her womb. **6** And her rival vexed her sore, to make her fret, because the LORD had shut up her womb. **7** And as he did so year by year, when she went up to the house of the LORD, so she vexed her; therefore she wept, and would not eat. **8** And Elkanah her husband said unto her: 'Hannah, why weepest thou? and why eatest thou not? and why is thy heart grieved? am not I better to thee than ten sons?' **9** So Hannah rose up after they had eaten in Shiloh, and after they had drunk--now Eli the priest sat upon his seat by the door-post of the temple of the LORD; **10** and she was in bitterness of soul--and prayed unto the LORD, and wept sore. **11** And she vowed a vow, and said: 'O LORD of hosts, if Thou wilt indeed look on the affliction of Thy handmaid, and remember me, and not forget Thy handmaid, but wilt give unto Thy handmaid a man-child, then I will give him unto the LORD all the days of his life, and there shall no razor come upon his head.' **12** And it came to pass, as she prayed long before the LORD, that Eli watched her mouth. **13** Now Hannah, she spoke in her heart; only her lips moved, but her voice could not be heard; therefore, Eli thought she had been drunken. **14** And Eli said unto her: 'How long wilt thou be drunken? put away thy wine from thee.' **15** And Hannah answered and said: 'No, my lord, I am a woman of a sorrowful spirit; I have drunk neither wine nor strong drink, but I poured out my soul before the LORD. **16** Count not thy handmaid for a wicked woman: for out of the abundance of my complaint and my vexation have I spoken hitherto.' **17** Then Eli answered and said: 'Go in peace, and the God of Israel grant thy petition that thou hast asked of Him.' **18** And she said: 'Let thy servant find favour in thy sight.' So the woman went her way, and did eat, and her countenance was no more sad. **19** And they rose up in the morning early, and worshipped before the LORD, and returned, and came to their house to Ramah; and Elkanah knew Hannah his wife; and the LORD remembered her. **20** And it came to pass, when the time was come about, that Hannah conceived, and bore a son; and she called his name Samuel: 'because I have asked him of the LORD.'...

1 And Hannah prayed, and said: my heart exulteth in the LORD, my horn is exalted in the LORD; my mouth is enlarged over mine enemies; because I rejoice in Thy salvation. **2** There is none holy as the LORD, for there is none beside Thee; neither is there any rock like our God. **3** Multiply not exceeding proud talk; let not arrogancy come out of your mouth; for the LORD is a God of knowledge, and by Him actions are weighed. **4** The bows of the mighty men are broken, and they that stumbled are girded with strength. **5** They that were full have hired out themselves for bread; and they that were hungry have ceased; while the barren hath borne seven, she that

had many children hath languished. **6** The LORD killeth, and maketh alive; He bringeth down to the grave, and bringeth up. **7** The LORD maketh poor, and maketh rich; He bringeth low, He also lifteth up. **8** He raiseth up the poor out of the dust, He lifteth up the needy from the dung-hill, to make them sit with princes, and inherit the throne of glory; for the pillars of the earth are the LORD'S, and He hath set the world upon them. **9** He will keep the feet of His holy ones, but the wicked shall be put to silence in darkness; for not by strength shall man prevail. **10** They that strive with the LORD shall be broken to pieces; against them will He thunder in heaven; the LORD will judge the ends of the earth; and He will give strength unto His king, and exalt the horn of His anointed...

22. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף לא עמוד א

אמר רב המנונא: כמה הלכתא גברוותא איכא למשמע מהני קראי דחנה: שמואל א' א' + וחנה היא מדברת על לבה - מכאן למתפלל צריך שיכוין לבו. רק שפתייה נעות - מכאן למתפלל שיחתוך בשפתיו. וקולה לא ישמע - מכאן, שאסור להגביה קולו בתפלתו. ויחשבה עלי לשכרה - מכאן, ששכור אסור להתפלל, ויאמר אליה עלי עד מתי תשתכרין וגו'

R. Hamnuna said: How many most important laws can be learnt from these verses relating to Hannah! Now Hannah, she spoke in her heart: from this we learn that one who prays must direct his heart. Only her lips moved: from this we learn that he who prays must frame the words distinctly with his lips. But her voice could not be heard: from this, it is forbidden to raise one's voice in the Tefillah. Therefore Eli thought she had been drunken: from this, that a drunken person is forbidden to say the Tefillah. And Eli said unto her, How long wilt thou be drunken, etc.

IV. Connecting the Pieces: The Barren Women in Our Tefillah

23. ילקוט שמעוני שמואל א רמז עז

ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי, אמר לה שרה שהיתה עקרה כך היתה יושבת ובוכה, אלא רבקה שהיתה עקרה כך היתה עושה, ולמהירע לבבך, אלא רחל שהיתה עקרה כך היתה יושבת בינה לבין עצמה.

And Elkana said to her, my wife chana, Why are you crying? And he said to her, Sarah who was barren, is this how she sat and cried?! But Rivkah who was barren is this what she did? To cause her heart to be bad? But when Rachel was barren would would she sit between in self contemplation.

24. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף כו עמוד ב

איתמר, רבי יוסי ברבי חנינא אמר: תפלות אבות תקנום; רבי יהושע בן לוי אמר: תפלות כנגד תמידין תקנום. תניא כוותיה דרבי יוסי ברבי חנינא, ותניא כוותיה דרבי יהושע בן לוי. תניא כוותיה דרבי יוסי ברבי חנינא: אברהם תקן תפלת שחרית - שנאמר בראשית י"ט + וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם, ואין עמידה אלא תפלה, שנאמר תהלים ק"ו + ויעמד פינחס ויפלל; יצחק תקן תפלת מנחה - שנאמר בראשית כ"ד + ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב, ואין שיחה אלא תפלה, שנאמר תהלים ק"ב + תפלה לעני כי - יעטף ולפני ה' ישפך שיחו, יעקב תקן תפלת ערבית - שנאמר בראשית כ"ח + ויפגע במקום וילן שם, ואין פגיעה אלא תפלה, שנאמר ירמיהו ז' + ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בי.

It has been stated: R. Jose son of R. Hanina said: The Tefillahs were instituted by the

Patriarchs. R. Joshua b. Levi says: The Tefillahs were instituted to replace the daily sacrifices. It has been taught in accordance with R. Jose b. Hanina, and it has been taught in accordance with R. Joshua b. Levi. It has been taught in accordance with R. Jose b. Hanina: Abraham instituted the morning Tefillah, as it says, And Abraham got up early in the morning to the place where he had stood, and 'standing' means only prayer, as it says, Then stood up Phineas and prayed. Isaac instituted the afternoon Tefillah, as it says, And Isaac went out to meditate in the field at eventide, and 'meditation' means only prayer, as it says, A prayer of the afflicted when he fainteth and poureth out his meditation before the Lord. Jacob instituted the evening prayer, as it says, And he lighted [wa-yifga'] upon the place, and 'pegi'ah' means only prayer, as it says, Therefore pray not thou for this people neither lift up prayer nor cry for them, neither make intercession to [tifga'] Me.

25. מדרש שמואל (בובר) פרשה ב

אנשים צדיקים, היך מה דאת אמר ועמך כלם צדיקים (ישעי' ס' כ"א), אמרו לחנה למה את שואלת אנשים חכמים ונבונים וגדולים וצדיקים, אמרה להן שהן לשמו של הקדוש ברוך הוא. אמר רבי לוי לאחד יושב ועושה עטרה למלך, עבר חד וחמתיה, אמר לו מהאתה עושה, אמר לו עטרה למלך אני עושה, א"ל כל מה שאת יכול לקבוע בה אבנים טובות ומרגליות קבע בה, למה, שהיא עתידה להנתן בראשו של מלך, כך אמרו לחנה למה את שואלת אנשים חכמים ונבונים גדולים וצדיקים, אמרה להן שהן לשמו של הקב"ה.

Righteous men...They asked Chana, Why are you asking for wise, prophetic, great, and righteous men [as sons]? She said to them because they are in the name of [for the sake of] G-d. Rabbi Levi said [this is comparable] to one who sits and makes a crown for the king. Someone passed by him and said to him, what are you doing? He said I am making a crown for the king. The person responded all that you are able to set [for the crown] in terms of nice stones and pearls, do so. Why? Because she [the crown] in the future will bring pleasure to the head of the king. This is what they said to Chana, Why are you asking for wise, prophetic, great, and righteous mean? She said to them, because they are in the name of [for the sake of] G-d.

.26

Chana is thereby simultaneously addressing two issues: Firstly, her personal salvation through the birth of her son, and secondly, a request for the salvation of *Am Yisrael*. Chana understands that through becoming a mother after being barren for so long, she has also become the mother of *klal yisrael* and prays on behalf of the nation as she does for her own son. Living during the period of the *shoftim*, she understands that the nation is in desperate need of spiritual and physical revival and assumes the pain and responsibility for praying on their behalf. She in fact places the needs of her nation above her own as if to say- "as you saved me, *Hashem*, please save your nation".

Taken from an article by Mrs. Shani Taragin.

<http://www.midreshet-lindenbaum.org.il/articledetails.asp?pageid=23&id=34>

Rav Baruch Gigi, Rosh Yeshiva, Yeshivat Har Etzion .27
 “Chana’s Prayer and Rosh Hashana”
<https://www.etzion.org.il/en/chanas-prayer-and-rosh-hashana>

“Chana sees herself not only as the barren woman in need of Divine mercy who then merits this mercy and becomes “the jubilant mother of the children,” but also sees herself to some degree as the collective mother of Knesset Yisrael. She is filled with concern for the nation at the last stages of the period of the judges - a period which exhausted the nation's spiritual as well as material resources, a period which would end with the destruction of Shilo and the Mishkan which resided there. It is against this background that Chana expresses her prayer, as someone who feels the pain of the nation, and prays that God raise the horn of His anointed. In the heading which Chana gives her prayer, she puts the honor and needs of the nation before her private salvation. What we have here is “tefilla” - alongside thanksgiving and praise, admittedly, but the crux of the outpouring of Chana's heart exists in the sphere of tefilla: “As You have saved me, please, O God, save Your nation.”

Rav Mosheh Lichtenstein, Rosh Yeshiva, Yeshivat Har Etzion 28.
 “Chana's Distress and Remembrance: The Haftara of the First Day of Rosh Hashana”
<https://www.etzion.org.il/en/chanas-distress-and-remembrance-haftara-first-day-rosh-hashana>

“...Now if we examine the common denominator connecting these barren women, we find self-sacrifice. All three of them expressed a readiness to sacrifice their dream and give up on what was most dear to them for the sake of a higher goal. As *Chazal* put it, Sara and Rachel were ready to open their homes to a rival wife, and thus make a very painful sacrifice.”....

”Now let us return to Chana. The secret of her being remembered lies in the immense sacrifice and concession that she made when she promised the child to God...”

“In short, the secret of being favorably remembered on *Rosh Hashana* lies in waving one’s ego, one’s aspirations and one’s dream (legitimate as they may be), and sacrificing for the sake of God...”